

A L L E P A A R D E N

hebben aan de wedstrijd deelgenomen

het zetzaaltje

een college vroeg me onlangs om de pastorale werkgroep bij te staan bij haar werking voor diepere geloofsbeleving bij leerlingen en leerkrachten

de school bezat naast haar prachtige kerk een wat in onbruik geraakt mariakapelletje ik stelde voor er weer een stillerimte van te maken zoals ik er ooit een gehad heb tegenover mijn klas toen ik zelf nog les gaf

mijn leerlingen noemden het zetzaaltje: zaaltje om zomaar jezelf te zitten zijn

leerlingen die met een van de drie v's uit hun "nulste wereld" zitten:

verdrietig, verlangend of verbolgen zijn komen aan een van de vatbare leerkrachten "de omslag" vragen die hen meteen volstrekt asielrecht geeft

die leerkracht blijft daardoor verantwoordelijk voor hun verder gedrag want leerlingen mag je wettelijk nooit alleen laten

er heerst in het zetzaaltje altijd volgestrekte stilte er wordt enkel zomaar gezeten of gelezen of geschrijvesproken dit wil zeggen: een schrijfgesprek gevoerd

na het schrijfgesprek wordt de omslag al dan niet gesloten aan de asielleraar terugbezorgd

wanneer hij wordt opengelaten wil dat zeggen dat het gesprek mag gelezen worden

vaak wordt op die wijze hulp gevraagd of een vreugde meegedeeld

het asielrecht mag ook onder de lesuren worden ingeroepen

meubilair is best heel sober en rustgevend

twee of drie ouderwetse houten schoolbanken kunnen heel uitnodigend zijn voor een schrijfgesprek over alles behalve schoolse aangelegenheden

een brandende kaars is ook aangewezen vuur is de beste manier

om naar elkaar te kijken zonder elkaar aan te zien

best - bijna in het geheim - met zo'n ruimte beginnen met enkele leerlingen van het laatste jaar die jongere geleidelijk kunnen inwijken

zeker niet afkondigen voor heel de school

zou de naam van mariakapel niet best bewaard blijven? er stond een mooi mariabeeld in de kapel

kan de aanblik van de moeder van de zaligmaker voor die jonge "nieuwe christenen" niet alleen maar heilzaam en zaligmakend zijn?

LUC VERSTEYLEN

495

Haar (vervolg)

De haren rijzen mij ten berge

Job heeft een lange klacht geuit omdat hij blijkbaar door God wordt verlaten. Daarop neemt een van zijn vrienden, Elifaz, het woord en probeert hem te troosten. Hij vertelt o.m. dat hijzelf verontrustende visioenen heeft gehad, maar dat hij er niet onder bezweken is:

'Opeens werd ik door angst gegrepen, een siddering voer door mijn gebeente. Een adem streek langs mijn gezicht en de haren rezen mij te berge.' (Job 4,14-15)

Ook in een psalm komt de uitdrukking voor, tenminste in de SV:

'Het haar mijns vleses is te berge gerezen van verschrikking voor U, en ik heb gevreesd voor Uw oordelen.' (Ps. 119,120)

De NB heeft hier:

'Een geestesadem gleeed over mijn aanschijn, - liet te berge rijzen het haar op mijn vlees'.

Ezechiël gebruikt de uitdrukking eveneens:

'Verbijsterd zijn de kustbewoners, hun koningen rijzen de haren te berge, hun gezicht is van angst verwrongen.' (Ez. 27,35)

Ook elders heeft Ezechiël:

'Veel gemeenschappen zal ik om jou laten verstarren, en hun koningen zullen om jou de haren te berge rijzen.' (Ez. 32,10; NB)

Jezus Sirach: 'Het gepraat van mensen die voortdurend zweren doet de haren te berge rijzen; bij hun geruzie stopt men de oren dicht.' (Sir. 27,14)

Geen haar (op je hoofd) zal gekrenkt worden

Als je met zekerheid weet dat iemand zelfs het minste leed bespaard zal blijven, kan je hem bemoedigend zeggen: 'Geen haar op je hoofd zal gekrenkt worden'.

Jonatan, de zoon van Saul, had zich onwetend niet gehouden aan een gebod van zijn vader. De vader vond, dat hij toch de doodstraf had verdiend. Jonatan zei: 'Ik ben bereid te sterven.' "En sterven zul je, Jonatan! riep Saul uit. "God is mijn getuige!" Maar de soldaten protesteerden: "Moet Jonatan sterven? (...) Geen denken aan! Zo waar de HEER leeft, hem mag geen haar worden gekrenkt. Wat hij vandaag gedaan heeft, heeft hij bereikt met Gods hulp!" Zo pleitten de soldaten Jonatan vrij, en hij werd niet ter dood gebracht.' (1 Sam. 14,43-45)

(Wordt vervolgd)

BART MESOTTEN

MIJN NAAM IS
Ghisèle – Sylvie

In deze laatste aflevering van Mijn naam is... twee namen: Ghisèle, een oude naam die vernieuwde aandacht geniet, en het gekende Sylvie. Vanaf volgende week neemt Johan Kelders onze plaats in met zijn column Dakloos. Met Johan kon u vorige week al kennismaken in de Klapstoel.

Ghisèle is afgeleid van het Germaanse gisala, wat gijzelaarster maar evengoed van edele afkomst betekent. De zalige Gisela was de dochter van Hendrik II van Beieren en Gisela van Bourgondië, de zus ook van de heilige Duitse keizer Hendrik II. Eind 996 of begin 997 huwde zij (de later heilige) Stefaan, koning van Hongarije. Samen met haar man ijverde ze voor de kerstening van het land en voor de stichting en uitbouw van kerken en kloosters. In 1031 stierf haar zoon Emerik, zeven jaar later haar man. Meteen daarop ging de politieke oppositie in de aanval. Gisela werd gevangengenomen, mishandeld en beroofd in opdracht van Stefaans opvolger, Petrus Urseolus.

In 1045 ontvluchtte Gisela Hongarije en trok ze zich terug in het benedictinessenklooster van Niedernburg bij Passau. Zij werd er abdis en overleed er omstreeks 106. Al spoedig groeide rond haar graf een bedevaartsoord. De feestdag van deze Gisela is 7 mei.

In zekere zin kunnen ook onze contreien bogen op een heilige Gisela. De heilige Isberga of Itisberga, wier naam wortelt in het Germaanse is bergo (levendig en bergend), zou een dochter zijn geweest van Pepijn de Korte en Bertha en aldus een zus van Karel de Grote. Volgens sommigen gaat het echter om niemand minder dan Gisela, Karel de Grote's enige zus. Volgens de overlevering vestigden haar ouders zich op het einde van hun leven in Aire sur Lys in Frans-Vlaanderen. Isberga ging er graag luisteren naar het woord van de plaatselijke kluisenaar, Sint-Venant, die haar aanraadde de sluier aan te nemen. Nadat Venant door rovers om het leven was gebracht, werd Isberga kluisenares bij zijn graf, waar zij in de achttiende eeuw overleed. Haar eigen graf met vlakbij een bron werd een bedevaartsoord. Haar herdenkingsdag is 21 mei, vooral dan in Frans-Vlaanderen.

De heilige Gisleen of Gisleen zou dan weer een Griek zijn geweest. Gelet op zijn Germaanse naam, durven wij die

bewering evenwel te betwijfelen. Geboren in het begin van de zevende eeuw, zou deze Gisleen na zijn studies (naar verluidt te Athene) monnik zijn geworden volgens de regel van de heilige Basilus. Na zijn priesterwijding zond de paus hem samen met Lambert en Bellerius naar het Frankrijk. Aanvankelijk was hij wellicht kluisenaar op meerdere plaatsen in Duitsland en in Aquitaine, maar uiteindelijk vestigde hij zich in Henegouwen te Ursidongue, waar later een klooster verrees. Vele heiligen, zoals Aubertus van Kamerijk, hadden een grote verering voor deze Gisleen. Hij spoorde adellijke meisjes – bij hen de latere heilige Aldegonde, Aldetrude en Madelberta – evenals de weduwe Woutruide aan tot het kloosterleven. Hij overleed tussen 680 en 685, op een 9de oktober, sindsdien 's mans feestdag. Sint-Ghisleen wordt aangeroepen tegen epilepsie, kinderziekten en bij lastige bevallingen.

Sylvie is een Latijnse naam en betekent 'van het bos'. De heilige Silvia, moeder van Gregorius de Grote, eerste paus van de benedictijnerorde en kerkvader, was wellicht afkomstig uit Sicilië, waar Gregorius zes kloosters zou stichten. Aan haar Romeinse man Gordianus schonk ze Gregorius en een andere zoon, wiens naam niet bekend is. Silvia, Gregorius en zijn tantes Tarsilla en Emiliana worden onder de heiligen gerekend.

Uit het feit dat Gregorius in 573 het ouderlijke huis omturnde tot een klooster, kunnen we besluiten dat zijn vader Gordianus toen reeds overleden was. Moeder Silvia trok zich terug in een kleine woning bij de kerk van Sint-Sabas op de Aventijn, en leidde er een teruggetrokken, haast kloosterlijk leven. Bezorgd om haar zoon, liet ze hem af en toe een zilveren schaal met verse vruchten brengen, die Gregorius eens aan een arme schonk, toen hij niets anders kon geven. Zij moet tussen 592 en 594 zijn gestorven. Na haar dood liet Gregorius een afbeelding van haar en van zijn vader Gordianus aanbrengen in de Sint-Andreaskerk op de Celio. Sinds 870 is er een bidplaats ter ere van de heilige Silvia bij de kerk van Sint-Sabas. Een schilderij van ene Parker uit de achttiende eeuw stelt haar voor, terwijl zij haar zoon Gregorius opdraagt aan Sint-Benedictus. Haar feestdag valt op 3 november.

UIT DEN GROOTEN
VOLKSKALENDER
VAN PAUL VAN ZUMMEREN

Zorg ervoor dat je een niet al te zware oudejaarsavond doorbrengt. Want als je de volkskalender moet geloven, is het je geraden op 1 januari voor zonsopgang al op te zijn: dan moet je namelijk rozenbottels eten of daar thee van zetten en drinken. Wie dat doet, zal een gans jaar geen huidziekten krijgen, zo zei men vroeger.

Wil je helemaal conform de oude gebruiken leven, dan moet je op 31 december om middernacht de voordeur van je woning openzetten, met een stok op de grond slaan en roepen:

**OUD JAAR, GA BUITEN
EN NIEF JAAR, KOM BINNEN**

Dat brengt, zo schijnt het, een gans jaar geluk mee.

Mocht je op oudejaarsavond de open haard aansteken, dan moet je op nieuwjaarsdag eens nagaan of de as nog smeult. Zo ja, dan is ook dát een teken dat in het volgende nieuwe jaar het geluk zich over jou, je familie en je woonst zal ontfermen.

Sta je op nieuwjaarsdag erg vroeg op, dan zou ik je de aloude raad willen geven om toch maar binnenskamers te blijven. Want, zo las ik op een oude kalender: wie op nieuwjaarsochtend als eerste een priester tegenkomt, zal vlug sterven.

En dan nog deze tip voor jonge meisjes die willen weten of ze volgend jaar de liefde van hun leven zullen tegenkomen of misschien zelfs zullen trouwen. Wel, om dat te weten te komen, moeten die jonge vrouwen op 31 december, rond middernacht, in de schaapsstal gaan, maar ze mogen daarbij geen licht maken. Is het eerste dier dat ze zullen aanraken een ram, wel, dan komt volgend jaar dé grote liefde in hun leven. Is het echter een schaap, dan zullen ze nog een tijdje moeten wachten.

KRISTIEN VAN ZUMMEREN